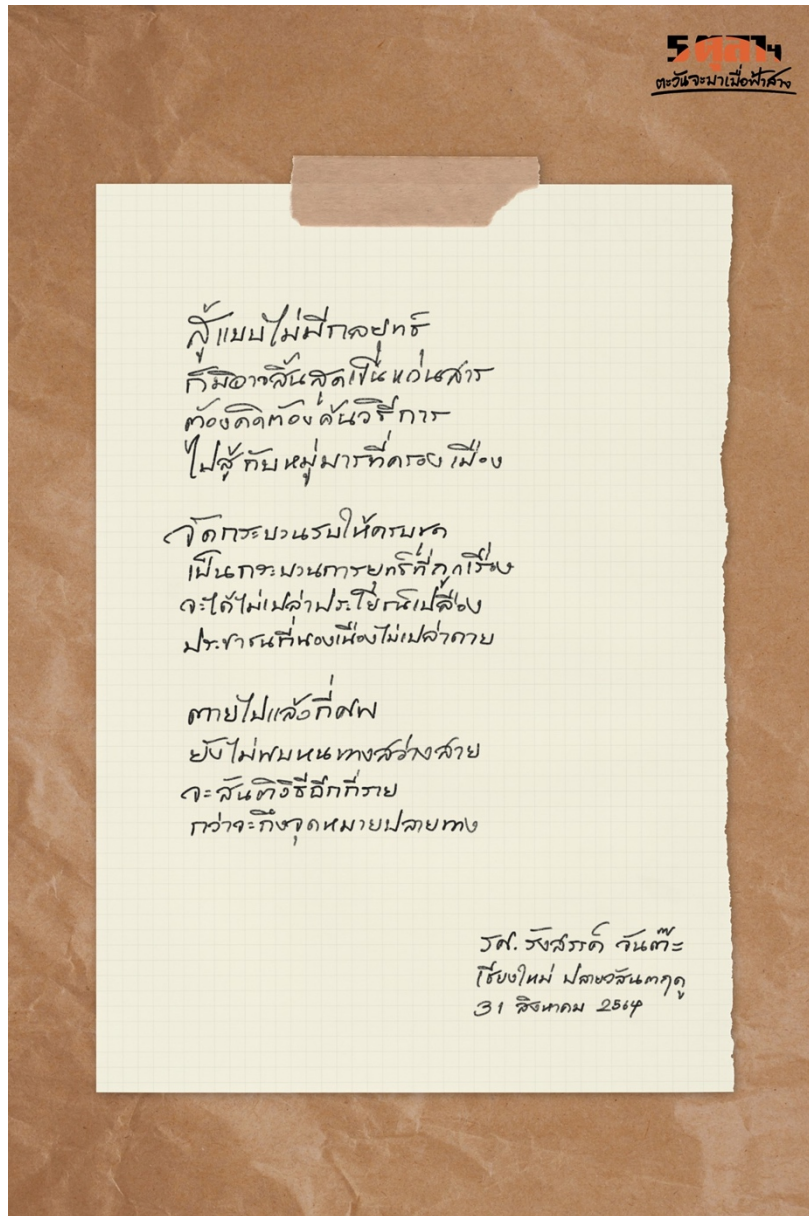

หัวข้อ: จดหมายจากคนรุ่นเก่าถึงคนรุ่นใหม่ รศ. รัชสรรค์ จันท๊ะ

เผยแพร่ผ่านเพจเฟซบุ๊ก วันที่ 6 ตุลาคม

วันที่: 9 ตุลาคม 2564 เวลา 10:30 น.

< Link: <https://www.facebook.com/1204453389613480/posts/4627541100638008/?d=n> >

จดหมายจากคนรุ่นเก่าถึงคนรุ่นใหม่

ในมุมมองเล็ก ๆ มุมหนึ่งจากภาคเหนือ พวกเราเรียนอยู่ปีสุดท้ายของการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อายุ 18-19 ปี เราเป็นประเภทเด็กเรียน ชอบอ่านหนังสือทั้งวรรณกรรมและการเมือง เราจึงรับรู้เรื่องต่าง ๆ ได้ไม่ยาก จาก “วิญญาณขบถ” ของ คาลิล ยิบราน ถึง “โฉมหน้าศักดินาไทย” ของจิตร ภูมิศักดิ์ และเรื่องราวของสงครามเวียดนามใน “สังคมศาสตร์ปริทัศน์” ที่มีพันศักดิ์ วิญญรัตน์ เป็นบรรณาธิการ และมี ส. ศิวรักษ์ เป็นบรรณาธิการอาวุโส พวกเราแบ่งงานเป็น 3 ส่วน คืองานเคลื่อนไหวในหมู่นักศึกษา งานชวาณา และงานกรรมกร ใครถนัดหรือสมัครใจจะทำงานส่วนไหนก็ไป

กล่าวเฉพาะงานชวาณา พวกเราออกไปใช้ชีวิตร่วมกับชวาณาในชนบท กลางคืนก็ตั้งวงจัดกลุ่มศึกษากัน ตั้งแต่ว่าด้วยความหมายของคำว่า “มวลชน” ไปจนถึงปรัชญาชาวบ้าน ปรัชญามวลชน เสริมทฤษฎี หลักปรัชญาวัตถุนิยม วิชาวิธี คิดพจน์และสรรนิพนธ์ เหมาเจอตุง เรื่องพวกนี้สามารถยกระดับการคิดเชิงวิเคราะห์ให้กับชวาณาได้เป็นอย่างดี ชวาณาได้ยกระดับเป็นปัญญาชนในชนบทก็ด้วยการให้การศึกษานอกระบบของพวก “นักศึกษา” トラบจนกระทั่งถึงสถานการณ์การปราบปรามและผู้นำชวาณาถูกฆ่าตายเป็นไปไม่ร่วง เราประเมินว่าคงอยู่ไม่ได้แล้ว ทางสุดท้ายคือเข้าป่าจับอาวุธร่วมกับกองทัพปลดแอกประชาชนแห่งประเทศไทย อย่างชนิดที่ไม่มีมหาวิทยาลัยแห่งไหนจะจัดบทเรียนและประสบการณ์ตรงที่แสนจะน่าประทับใจตามแบบของ มหาวิทยาลัยในป่าแบบนั้นอีกแล้ว จนในที่สุดก็พ่ายแพ้และกลับเข้าเมืองในอีกเพียง 5-6 ปีต่อมาเท่านั้น

เล่าเรื่องเหล่านี้แบบย่อ ๆ ให้คนรุ่นใหม่ได้ฟัง รายละเอียดคงมีคนเขียนเล่าไว้มากมายแล้ว ก็เพียงอยากจะบอกว่าการต่อสู้ของพลังฝ่ายประชาชนกับระบบเผด็จการขุนศึกและอำมาตย์ศักดินานั้น ยังต้องใช้เวลาอีกยาวนาน ยังจะไม่จบลงง่าย ๆ การต่อสู้ต้องมีองค์กรนำ มีการนำอย่างเป็นเอกภาพ มีการทำงานทางความคิด ชำระสะสางคราบโคลนของสังคมแบบเก่าที่ปลูกฝังมอมเมาพวกเรามาอย่างยาวนาน แต่เรื่องพวกนี้ไม่ยากสำหรับคนรุ่นใหม่ที่จะเรียนรู้หรือได้รู้ได้เห็นอย่างดำตาทุกวัน จนเกือบจะไม่ต้องพูดอะไรกันอีก

สิ่งที่คนเดือนตุลาฯ รุ่นนั้นอยากบอกกล่าวถึงคนรุ่นใหม่ในปัจจุบันก็คือ ท่ามกลางการต่อสู้ จะมีการเปลี่ยนแปลงของทั้งสองฝ่ายเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ทั้งในทางที่เป็นบวกและเป็นลบ ไม่มีใครเป็นพระเอกได้คนเดียว ไม่มีใครไม่เคยถูกตำหนิหรือวิพากษ์วิจารณ์เลย ไม่มีใครถูกต้องร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่มีใครรู้หมดทุกเรื่อง ไม่มีใครกำหนดหรือพยากรณ์เหตุการณ์ล่วงหน้าได้ถูกต้องทุกเรื่อง และไม่มีใครผูกขาดอำนาจไว้ได้แต่เพียงผู้เดียวอย่างยั่งยืน ฝ่ายประชาชนเปลี่ยนแปลง ฝ่ายระบบอำนาจก็เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การต่อสู้ไม่มีวันจบสิ้น จากความขัดแย้งเก่าก็ไปสู่ความขัดแย้งแบบใหม่ ค่อย ๆ สะสมจากปริมาณไปสู่คุณภาพแบบใหม่อยู่เสมอ แม้ถึงที่สุดเมื่อเราได้อำนาจรัฐใหม่มาแล้ว การต่อสู้ก็จะไปสู่คุณภาพแบบใหม่ ความขัดแย้งและการเปลี่ยนแปลงคือสัจธรรมอันนิรันดร์

อยากส่งกำลังใจจากคนเดือนตุลาฯ รุ่นเก่า ถึงคนรุ่นใหม่ที่กำลังเติบโตและเดินอยู่บนเส้นทางแห่งการต่อสู้ บนเส้นทางแห่งความขัดแย้งระหว่างด้านตรงข้ามสองด้านในองค์เอกภาพอันเดียวกัน ที่ยังคงขับเคลื่อนเชื้อวชิรสถิตอยู่ในกระแสธารแห่งมวลชน ขอจงได้เกิดการเรียนรู้และเก็บรับบทเรียนใหม่ ๆ จงเจริญงอกงาม ขอให้กระแสธารแห่งความรัก ความเมตตา และความปรารถนาดีต่อสังคมอันอบอุ่น จงแผ่กระจายไปในหมู่ประชาชน ขอส่งความหวังมาร่วมกันว่า สักวันหนึ่งชัยชนะจะเป็นของประชาชนในที่สุด เผด็จการจงพินาศ ประชาชนและประชาธิปไตยจงเจริญ !!!

.
สู้แบบไม่มีกลยุทธ์
ก็มีอาจสิ้นสุดเป็นแก่นสาร
ต้องคิดต้องค้นวิธีการ
ไปสู่กับหมู่มารที่ครองเมือง

.
จัดกระบวนรบให้ครบชุด
เป็นกระบวนการยุทธ์ที่ถูกเรื่อง
จะได้ไม่เปล่าประโยชน์เปลือง
ประชาชนที่นองเนื้อไม่เปล่าตาย

.
ตายไปแล้วก็ศพ
ยังไม่พบหนทางสว่างสาย
จะสันตวิธีอีกก็ร้าย
กว่าจะถึงจุดหมายปลายทาง

.
รศ. รั้งสรรค์ จันดี๊ะ
เชียงใหม่ ปลายวสันตฤดู
31 สิงหาคม 2564

.
#5ตุลาตะวันออกจะมาเมื่อฟ้าสาง #3ประสาน